

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. VII.

ROCK ISLAND ILL., och Moscow, Idaho, December 1906.

No. 12.

I nattens väkter glimmar
så underbart ett ljus;
det tänder hoppets stråle
i alla fängeshus.
Ett barn är födt i tiden,
en son oss gifven är,
som frälsning åt de arme
och sönderslagne bär.

Och Underbar han heter,
den Starke Gud och Råd
och evighetens Fader,
en Furste, full af nåd.
Från härlighet han kommit
att trampa kvalens stig
och att på korset blöda,
o människa, för dig!

Haf tack, o Jesus käre,
för all din rika nåd,
du, som i lifvets strider
ger tröst och ljus och råd!
O Jesusbarn, vi bedja:
till dina barn oss gör
och kläd oss i den skruden,
som till ditt rike hör!

Kom, julens ängel!

Kom, julens ängel, till mig ned
på dina lätta, ljusa vingar,
och i min famn en krubba red
för barnet, som mig frälsning
bringar!

O, kom och tänd mitt julgrans-
ljus
och stäm min själ vid orgelbrus,
att jag må sjunga än med fröjd
mitt: Ära vare Gud i höjd
och frid, Guds frid på jorden!

Säg, julens vackra ängel, du,
nog minns du liten pilt ännu,
som sjöng så klart med lust och
fröjd

sitt: Ära vare Gud i höjd
och frid, Guds frid på jorden!
Och säg, nu kommer du i kväll
och tänder granen i mitt tjäll,
att än jag sjunga kan med fröjd
mitt: Ära vare Gud i höjd
och frid, Guds frid på jorden!

Du vackra budskap från det blå-
tro mig, att från den värld, som
larmar,
jag ännu vill till krubban gå
att slutet bli i Jesu armar,
och sedan gå att med mitt guld
betala något af den skuld,
hvari jag står till nödens hus,
till dem som sakna frid och ljus
vid Jesusbarnets högtid.

Då tror jag, att ditt vingesus
jag höra får vid högtidsborden,
då tror jag att som böljebus
jag höra skall de dyra orden,
som klingade i änglars sång
för liten häpen pilt en gång,
då det vid otteljus med fröjd
sjöngs: Ära vare Gud i höjd!
till menigheten, som låg böjd
och bad om frid på jorden.

Men du, som lyssnar till min
sång,

säg, har du ej ett fagert minne
af det, att Jesus bott en gång
uti ditt fromma barnasinne?
Då vet du nog, att än som gäst
han gärna kommer till din fest
att låta dig i lifvets strid
få smaka julens barnafrid,
att du ock sjunga må med fröjd
ditt: Ära vare Gud i höjd
och frid, Guds frid på jorden!

(Ur D. U. T.)

Emc.

Se, Jag bådär eder stor glädje.

Luk. 2: 10.

Ett himmelskt väsen kommer
till några fattiga herdar med ett
salighetens budskap. Har du
stannat för och begrundat det
underbara däri? Underbar är
Gud i all sin frälsningsuppenba-
relse. Det höfdes honom därför
att på sätt som skedde kungöra
det flertusenåriga löftets fullbor-

dan. Människan skapades till
Guds barn, men genom synden
blef hon ett förloradt barn. Gud
undandrog henne dock icke sin
kärlek. Det största beviset här-
för är Jesu människoblivande.
Ende Sonen kom hit ned för att
förvärfva frälsning åt syndare. I
stor fattigdom föddes han i ett
stall i Betlehem, och hans första
hviloplats var en krubba. "Han
blef fattig för vår skull, på det
att vi genom hans fattigdom
skulle varda rika."

Och ängeln, som förstod full-
komligt Betlehemsundrets bety-
delse för människorna, kunde
därför tala om "stor glädje".
Sitt budskap frambar han till
sådana, som ock verkligen skulle
glädja sig däröfver. Evangelis-
ten omtalar för oss den stora
glädje, som de erforo både genom
ängelns budskap och genom sina
erfarenheter i Betlehem, då de
funno bekräftelse på hvad de
hört. Julen är en glädjens hög-
tid och dess budskap till männi-
skors barn är ett budskap om
glädje. Genom det förkunnar
Gud sitt välbehag till oss och sin
outgrundligt stora kärlek till
oss.

Men hvarpå beror det manne
om man skall blifva delaktig af
denna glädje eller icke? Det beror
på oss själfva. Jesus kom för
att frälsa det förtappade. Af
skriften lära vi, att alla männi-
skor efter naturen äro hemfallna
åt den eviga förtappelsen. Syn-
den har så inträngt i vår natur,
att vi icke kunna frigöra oss från
densamma. Där nu Gud får ver-
ka en sann syndens kännedom,
där visar han ock människan
hennes oförmåga att hjälpa och
rädda sig själf, och så lär han
henne inse behovet af frälsning
utifrån genom någon annan. Så
kommer Herren med det stora
glädjebudskapet om Jesus, syn-
dares Frälsare. Herdarna voro
sådana, som längtade efter den
väntade Förlossaren. Se ock,
huru glada de blefvo, när de
fingo underrästelse om, att han
var kommen. På samma sätt
går det till ännu i dag. Den som
rätt djupt känner, att han behöf-
ver Jesus, han ser i julen en gläd-
jehögtid, och något fröjdefullare
än att denne Jesus ären Frälsare
för alla och således äfven för ho-
nom, vet han icke om.

Ännu i denna dag ljuder detta
budskap om stor glädje. Skall
det finna genklang i vårt hjärta?
Vilja vi låta Guds Ande hos oss
verka den sorg, som är efter Guds
sinne, att han må få uppfylla vä-
ra hjärtan med den glädje, som
vissheten om delaktigheten i Jesu
frälsning skänker? Då skall vår
glädje under denna julhögtid
blifva i sanning stor.

N.

I herdarnas spår.

Luk. 2: 15.

Liksom Kristi död åtföljdes af
mäktiga tecken och under, så var det
i sin ordning, att en så utomordent-
lig händelse som Jesu födelse, då
det gudomliga majestätet antog
mandom, äfven skulle åtföljas af un-
derbara tilldragelser. En sådan var
den nya stjärnan, som plötsligt fram-
bröt i östern (Matt. 2: 2), en annan
och ännu märkligare, den himmels-
ka härskaran, som i nattens stillhet
uppenbarade sig för herdarna i Bet-
lehems ängd, kungörande och pri-
sande världsfrälsarens födelse.

Det var ju ej att undra på att de
förvånade herdarna efter ett sådant
besök sade till hvarandra: "Låtom
oss nu gå fram till Betlehem och se
detta, som har skett, och hvilket Her-
ren har kungjort för oss." De voro
icke skriftlärd, hade tydligen ingen
aning om den uppenbarade händel-
sens omätliga betydelse, men erforo
en brinnande längtan att omedelbart
komma till klarhet och visshet i sa-
ken, hvarför de med hast begåfvo
sig till den bredvid liggande lilla
staden och där funno både Maria
och Josef samt Jesusbarnet, som låg
i krubban.

Dessa enkla, fromma landtmän
kunna tjäna oss, kristna nutidsfolk,
till lärdom och föredöme. Nyss ha
vi firat den kära, af många hjärtan
efterlängtrade julen med sitt glädje-
budskap, "i dag är eder född Fräl-
saren, som är Kristus, Herren, i Da-
vids stad"; men för mängen, som
hör det ordet, går dock julens bästa
fröjd och betydelse förlorad, eller
lämnar blott efter sig flyktiga in-
tryck. Så hade väl äfven blifvit fal-
let med herdarna, om de stannat
kvar vid sin hjord och icke brytt sig
om att uppsöka barnet i krubban.
Utgjorde ej den härliga synen och
änglakören samtalsänne nog att hål-
la dem fjättrade, där de voro? Var
det rätt att gå in till Betlehem och

lämna hjorden utan vakt? Hade de tänkt och handlat sålunda, skulle naturens underbara erfarenhet kanske slutligen förefallit dem som en skön inbillning, eller åtminstone bilfvit utan bekräftelse samt okänd för folket i Betlehem. Men de handlade visligen. Ett budskap, som *stam-made* från himmelen, var visserligen värdt att prövas och hörsammas. Och så gingo de hasteligen till Betlehem.

Ännu ljuder i världens mörker änglakörens lofsång, evangelium om Guds kärlek. Mätte den då äfven i allas våra hjärtan väcka samma lifliga åstundan och fasta beslut som hos herdarna. Må vi äfven nu "gå fram till Betlehem för att se det, som har skett, och hvilket Herren har kungjort." Evangelium bjuder ej blott människan på änglasång, på en skön och trösterik lära; det ger oss äfven en lefvande Frälsare, en personlig vän, åt hvilken vi kunna fullt förtro oss. Mången, som hört evangelium om Guds kärlek, stannar kvar i samma ängd, där han lefvat, vaktande sin hjord, d. v. s. sinnet hänger fast vid världen och dess ting, man vill ej ens för en stund släppa dem ur sikte för att vinna visshet om de frälsningsbringande ting som skett, eller komma till en personlig hjärtetro på Guds Son.

Dock är detta det *ena* nödvändiga. Syndaren och Frälsaren måste mötas. Hjärtat kräver förlåtelse och frid. Vi stå skyddslösa mot farorna rundt omkring oss och behöfva värnas. Fruktan vill bemäktiga sig sinnet vid tanken på morgondagen, och vi ville så gärna se den stödjande vännen vid vår sida. I Herren Jesus, som huldrikt träder emot oss, finna vi alla dessa behof uppfyllda efter hans nåds rikedomar. Och när vi funnit *Honom*, ha vi också uppnått den renaste lycka, den sällaste frid, det starkaste skydd, som förnår skänka mod och tröst åt ett människohjärta. Låtom oss därför ej nöjas med att blott höra förtäljas om Jesus eller lyssna till budskapet om hans födelse, utan må vi äfven "gå fram" till Betlehem, gå fram till Frälsaren i trons fullvisshet, intet tviflande, så att vi med glädje kunna bekänna: Min vän är min, och jag är hans!

Men herdarna hade äfven något annat att göra i Betlehem, än att för egen del förvissas om sanningen af änglarnas budskap. Vi läsa näm-

ligen, att när de hade sett Jesus "kungjorde de hvad som hade blifvit dem sagdt om detta barn" (Luk. 2: 17). Äfven häruti böra vi följa dessa första evangelisters föredöme. Enhvar af oss är kallad att sprida Kristi äras kunskap, genom hvilken vi själfva gått från döden till lifvet, vidare ut bland människorna. Vi skola i ord och vandel frimodigt vittna om Herren Jesus, samt förkunna evangelium om hans kärlek och frälsaremakt, så att äfven andra börja tro, älska och tjäna honom. Då ha vi vandrat i herdarnas spår och rätt inhämtat julens saliga budskap.

WALD. LÖNNBECK.

En julpredikan.

AF DR MARTIN LUTHER.

Ty oss är födt ett barn; en son är oss gifven.

Så utbrister Esaias och afmålar för oss hufvudmannen eller konungen i detta konungarike. Af denna text är den sköna psalmen tagen, som man nu sjunger i jultiden: En jungfru födde ett barn i dag, o. s. v. En underbar konung, som skall uträtta stora ting, som ofvanför är sagdt, så att han skall öfvervinna död, synd, lag, regera utan svärd och uppfylla världen med glädje. Ty Esaias säger här tydligt, att detta allt sker därför och kommer därpå, att oss är födt ett barn och en Son är oss gifven. Likasom ville han säga: Genom barnet och Sonen kommer allt detta. Han är medlaren, som skall det uträtta. Ty i denna text bör man väl lägga märke till det lilla ordet *oss*, såsom ett ord, hvarpå ligger all makt. Alla barn, som födas, de varda födda sig själfva eller åt sina föräldrar; men om detta enda barn heter det, att det är *oss födt*, *oss*, *oss*, *oss* heter det; *oss* alla tillhör detta barn, *oss* till godo är det födt. Ty för sin egen skull hade han alls icke behöft födas. Allt hvad han är, har och gör från sin födelse, eller efter antagen mandom, det kallas och är därför vårt, vi hafva gagn därpå, så att det skall vara vår välfärd och salighet. Det ordet *oss* fördrar nu en fast tro. Ty om han vore född tusen och åter tusen gånger och hade likväl icke blifvit oss född och icke blifvit vår egen, så vore vi därmed icke hulpna. Hvad hjälper det oss, att så många tusen människor blifvit födda och ännu dagligen födas från världens begynnelse.

Hvilken herradöme är uppå hans axlar.

Kristi konungarike äro hans kristna, såsom Petrus säger: *I ären ett konungligt prästerskap . . . och ett egendomsfolk*, 1 Pet. 2: 9. Och i psaltaren står sålunda: *Jag vill gifva dig hedningarna till arfs*, Ps. 2: 8, och flera sådana språk. Ett sådant konungarike afmålar nu Esaias på hans axlar. Först därför, att han har tagit oss och våra synder på sig och burit dem på korsets stam och ännu dagligen bär alla våra brister, såsom Petrus säger, 1 Petr. 2: 24: *Hvilken våra synder själf bar på sin kropp uppå träet*. Och Johannes döparen säger: *Se, Guds Lamm, som borttager världens synd*, Joh. 1: 29. Och i Luk. 10: 34 förer samariten den halfdöde mannen på sitt ök. Så är han ock den herden, som bär det borttappade färet hem på sina axlar, Luk. 15: 5. Detta betyder korset, som man målar på Kristusbarnets axlar.

Häraf märker du nu, hvilket ljulligt och tröstligt ord det är, då Esaias säger: *Hans herradöme är uppå hans axlar*. Han säger icke: Hans herradöme är i Jerusalem, i Syrien, Asien, Indien eller någonstädes i världen, utan på hans axlar. Hvarest han är, där är hans herradöme, i allting fritt, vid intet ställe, tid eller person bundet, utan allenast vid honom själf. Därjämte bär han det med alla dess skräpligheter, såsom en fader sina barn och såsom en herde sina lam och kastar dem icke bort för deras synders skull, utan helar och hjälper dem; ty hans rike är ett nåderike, ett hjälprike, ett trösterike för alla fattiga syndare. Och är ja underligen taladt, att han bär sitt konungarike på sina axlar och skall likväl vara i hela världen. Ty han skall öfverallt regera genom evangelium och likväl allestädes bära sitt herradöme på sina axlar. Världsliga furstar låta väl lyfta och bära, föra och leda sig af sina undersåtar; men denne konung lyfter, bär, lägger, förer och leder de sina.

Detta tillgår icke annorlunda än så: På korset bar han oss alla på en gång; men nu bär han oss genom evangelium, det är, det predikas, huru han då bar oss allesamma och förvärfvade oss förlåtelse för alla synder, som vi hafva gjort, göra eller komma att göra. O, hvilken passande öfverskrift är icke detta och hvilket tröstligt språk om Kristus, att han bär sitt rike på sina axlar! På samma sätt säger ock Moses i sin sång, 5 Mos. 32: 11, att Gud bar Israels folk på sina axlar, det är, han umgicks med dem såsom med små barn, spisade dem, fördrog deras seder och halv dem o. s. v., såsom ock Kristus gör med oss.

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen, utgifves den 15 i hvarje månad af Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.

Redaktör:

Pastor N. J. W. NELSON,

823 East 5th St.,

MOSCOW, IDAHO

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige.....65 "

Erlägges icke prenumerationsafgiften inom 3 månader efter förfallotiden, så begäres 75 cents.

Columbia.

Vol. VII. No. 12.

December 15, 1906.

Published monthly by
Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.

Price.
50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class mail matter.

OBSERVERA!

A den å tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerations tiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas. Då enskild prenumerant iusänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande.

911 Stewart st., Seattle, Wash.

Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.

Pastor G. J. Renhard, kassör,
150 N. 19th st., Portland, Ore.

Julen, den sköna julhögtiden, pärlan bland högtider, alla rätta barns högtid, fridens och glädjens högtid är nu åter här. I julen är det något särskildt tilltalande, väl därför, att det vittnar så kraftigt om Guds kärlek, uppenbarad i ende Sonens människoblifvande. Den fyller Guds barn med fröjd, ty den påminner dem på nytt om den härliga grunden till deras barnskap hos Gud. Hos mångaen ärnöte i världen vandrande, bortkommen son eller dotter, kommer julen hjärtats innersta strängar att vibrera, ty den påminner dem om barndomens ogrumlade lycka och glädje, eller om en tid i deras mogenare ålder, då de kunna glädja sig öfver ägandet af Guds nåd. Hurra väl, om de ville hörsamma den fadersröst, som så kallar dem tillbaka! Genom budskapet om underbarhet i

Betlehems krubba vill Gud draga de sina närmare sig, stärka tros- och kärleksbandet, lifva hoppet, föröka glädjen och gifva ny kraft till fortsatt kamp och strid i Jesu efterföljd. Med herdarna få vi lyssna till ängläforkunnelsen: "Varen icke förfärad, ty se, jag bådard eder stor glädje, som skall vederfaras allt folket, ty i dag är eder född Frälsaren, som är Kristus, Herren, i Davids stad". Med den himmelska härskaran få vi ock instämma i lofsången till Guds ära: "Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människorna ett godt behag." Med herdarna få vi därjämte i tron gå fram till Betlehem och se Guds frälsningslöftens uppfyllelse. Men så böra vi icke heller förgäta att tillika med dem i ord och gärningar vittna om vår högtlofvade Frälsare. Lärjungskapet hos Kristus har sina utsägligt härliga förmåner, men det har ock sina heliga fordringar. Må vi af hjärtat tillägna oss de förra, men ej heller sky att obetingadt ikläda oss de senare. Blifve för oss alla denna julhögtid en rätt välsignad sådan. COLUMBIA tillönskar alla sina läsare

En glad och fridfull jul!

* * *

Skall COLUMBIA lefva eller skall hon dö? Det får konferensen vid stundande årsmöte afgöra. Emedan redaktören icke är tidningens ägare, anser han sig icke berättigad att föresända möte så där summariskt nedlägga tidningen, synnerligast som man allvarligt bedt honom låta den lefva åtminstone till mötet. Om nu alla prenumeranterna skynda att med allra första förnya sin prenumerations för nästa år, så hjälper det konferensen betydligt vid frågans afgörande. Alla medel sändas tills vidare såsom förut till redaktören, hvars adress finnes på första spalten å denna sida. Men vi vidblifva dock det, att, om tidningen skall fortfara, arbetet och bekymren icke läggas på en, utan delas.

* * *

Sedan det kom på tal att Columbia-konferensens läroverk skulle förläggas i Coeur d'Alene, Idaho, hafva flera svenska familjer litit förstå, att de äro starkt betänkta på att flytta dit och gjort förfrågningar om priset på stadstomter nära den blifvande skolplanen. Staden växer mycket fort och egendomen stiger hastigt i värde. En del personer, som äro lyckliga nog att äga land

nära skolan, vilja icke sälja för något pris. Det har dock lyckats skolans vänner att få ett stycke jord, som gränsar intill skolplanen, afskild för deras räkning, så att de kontrollera för en kort tid försäljandet af vissa välbelägna tomter, som säljas till svenskar för ganska billigt pris. För upplysningar kan man vända sig till pastor J. Jespersen, 1424 Broadway, Spokane, Wash. Det vore önskligt att skolan finge svenskar till närmaste grannar.

J.

Bokanmälan.

Från Augustana Book Concern, Rock Island, Ill., har redaktionen haft nöjet mottaga till anmälan följande arbeten, hvilka på det hjärtligaste rekommenderas till älskare af god kristlig litteratur:

Korsbaneret. Illustrerad kristlig kalender för 1907. Tjuguåttonde årgången. Med talrika illustrationer. Redigerad af S. P. A. Lindahl. I klotband med guldpresningar 60 cents, med guldsnitt 75 cents.

Rosenbusken. Tre berättelser för barn. Öfversatt från tyskan af A. O. Med illustrationer i kromolitografiskt färgtryck. Kart. 30 cents.

Vid Jesu hörd. Fem berättelser af H. v. R. Öfversättning från tyskan. Kart. 35 cents.

Almanack 1907 året efter Jesu Kristi födelse. Till Rock Islands horisont. Innehåller de vanliga uppgifterna, Augustana-synodens fullständiga adresskalender, historiska minnesdagar samt annan intressant och värdefull läsning. Häftad 5 cents. Flexibelt klotband 25c.

Korsbaneret är en gammal välkänd gäst i många hem och behöfver icke vårt förordande. Årgången 1907 står i intet afseende efter sina 27 föregångare. Den är 304 sidor stor, rikligt illustrerad. I densamma förekommer ock afbildningar af fyra kyrkor inom vår konferens. Vi förstå ej huru någon enda samfundets medlem kan ha råd att ej förskaffa sig ett exemplar.

De två berättelserna äro i sitt slag ypperliga. Hvad almanackan är vet en hvar, så om den behöfver intet sägas. Hvar och en vill naturligtvis ha ett ex. af den.

Alla bökerna erhållas portofritt med insändande af uppgifvet pris.

Tacoma-distriktets möte i Olympia, Rochester och South Bend, Wash., den 6, 7 och 8 nov 1906.

Enligt beslut, fattadt på mötet i Vancouver, B. C., sammanträdde distriktet till möte i Olympia-Rochester-South Bend pastoratet tisdagen den 6 nov., då reformationsfester firades i Olympia och South Bend kl. 8 på kvällen. I Olympia höll dr G. A. Anderson reformationspredikan och tal med anledning af 1 Kor. 16: 13: "Vaken, stån faste i tron, varen män, varen starke." Reformationssånger sjöngos af församlingens sångkör samt af församlingen. På programmet skulle äfven hafva förekommit ett tal af pastor C. R. Swanson, men detta måste utelämnas på grund af talarens frånvaro. Då församlingen ej ännu äger egen kyrka, hölls festen i den tyska lutherska kyrkan i staden. I South Bend predikade och talade pastorerna C. E. Frisk och M. L. Larson. Den senare fick äfven tjänstgöra såsom orgelnist.

På onsdagen firades reformationsfest i Rochester kl. 4 e. m., då dr Anderson höll reformationspredikan. Här skulle vi äfven hafva hört ett tal af pastor V. N. Thoren, men detta måste förbigås, då talaren ej kunnat infinna sig vid mötet. Gudstjänst hölls ock i South Bend kl. 8 på kvällen, då pastorerna Larson och Frisk tjänstgjorde. De stannade nämligen i South Bend öfver onsdagen.

På torsdagen hölls gudstjänst i Rochester kl. 10 f. m., vid hvilken dr Anderson predikade öfver 2 Kor. 12: 2—10. Därefter spisades gemensam middag i skolhuset, hvilket hittills ock fått göra tjänst såsom kyrka. Under tiden anlände pastor Larson från South Bend, men pastor Frisk hade nödgats stanna kvar på grund af ett dödsfall, som inträffat därstädes, då man önskade fira sorggudstjänst på torsdagen. Kl. 1 e. m. började vår nattvardsgudstjänst i Rochester, hvarvid pastor Larson höll skriftetal öfver Luk. 22: 14—20. Sedan firades Herrens nattvard. Söndagsskol- och nattvardsbarnen sjöngo en sång såväl vid detta tillfälle som vid förmiddagsgudstjänsten. Mycket folk var tillstädes vid dessa möten trots det ihärdiga regnet.

I Olympia firades nattvardsgudstjänst kl. 8 på kvällen. Skriftoalet hölls af pastor Larson öfver Matt.

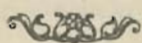
11: 28—30. Herrens heliga nattvard firades. Sångkören sjöng "Till fridens hem". Kollektor upptogs i pastoratets församlingar för pastorernas resekostnader och för missionen, belöpande sig till \$21.84.

Vid affärsmötet beslutades att nästa möte skall hållas i Tacoma första veckan i december på de dagar, som af pastor loci bestämmas.

Detta möte var det första i sitt slag, som hållits i dessa trakter. Pastoratet är ju också nytt, organiseradt som det blifvit under senast förflutna året. Folket visade också både med sin närvaro vid sammankomsterna och de rikliga kollekterna, att de satte värde på mötet. Hafven hjärtligt tack. Det var sköna vederkvickelsestunder vid Guds dyra ord och sakramentet. Gud fick komma hjärtan nära med sin nåd. Måte nu äfven den erhållna nåden väl användas, att den må bära frukt i ett Gudi behagligt lefverne. Och till vårt kära svenska och finska folk i dessa bygder ville vi gärna säga: Kommen flitigt att höra Guds ord! Kommen och sluten eder till våra församlingar, där så ej skett! Det är jämförelsevis lätt och behagligt att komma till gudstjänst en och annan gång, i synnerhet vid någon högtid eller då någon ny pastor predikar, det veta vi alla, men då det gäller att vara ihärdiga i ordet och bönen och uppoffringen för Guds rikssak i det mera hvardagliga lifvet, då fordras ansträngning och då vilja leden så gärna glesna. Guds kallelse har utgått till eder. Svaren då ja med fröjdefult mod och upptagen med nit arbetet i Herrens vingård. Till sångkören i Olympia och Rochester ville vi i synnerhet säga tack för deras flit att öfva och för deras sång.

Det var en missräkning för oss att tvenne af distriktets pastorer voro frånvarande vid detta möte, men de hade nog giltiga ursäkter för sitt uteblifvande, hvadan vi ej vilja klandra dem. Vi äro tacksamma till Gud för det myckna goda Guds ord vi fingo mottaga och vilja bedja om nåd att väl bevara och använda det samma. Till bröderna, som kommo till mötet, säga vi stor tack för besöket och välkomna åter; och till de frånvarande sändes en hjärtlig inbjudning att så snart som möjligt komma på besök.

S. D. H.

Kyrkligs nyheter.

Vancouver, B. C. På aftnarna d. 1, 2 och 3 nov. höll kvinnoföreningen sin s. k. höstförsäljning i kyrkans undervåning och den var i alla afscenden lyckad. Denna tillställning inbragte \$229.45. Glada äro vi alla öfver detta lyckade resultat, ty däri genom har församlingens skuld betydligt minskats.

Ungdomsföreningen arbetar med mycken flit för församlingens väl. Under året har denna förening skänkt församlingen \$100.00.

Pastor Swanson innehar kallelse till Trefaldighetsförsamlingen i East Boston att blifva dess pastor samt att i sammanhang med denna befattning förestå missionsverksamheten vid vårt därvarande, nyligen inköpta, immigranthem. Då detta skrives är det oafgjordt, huru kallelsen kommer att besvaras.

* * *

Coeur d'Alene, Idaho. Det snart ändade året har krönts med synbar framgång och välsignelse i vår lilla församling. I juli månad konfirmerades fem nattvardsbarn af pastor J. Jespersen. Tvenne gånger halva vi haft glädjen att intaga flera medlemmar i församlingen, af hvilka de flesta varit kommunikanter. Kyrkan har förskönats invändigt, i det att nya mattor nyligen nedlagts framme i kyrkan. Äfven en ny och präktig kyrkoorgel har så godt som skänkts åt församlingen, ty allt hon gaf var den gamla orgeln, återstoden af priset subskriberades af utom församlingen stående personer.

Lördagskvällen den 17 november höll kvinnoföreningen sin årliga syauktion, hvilkens lyckade resultat förstärkte kassan med omkring \$100.

Under året har ungdomsföreningen bidragit till församlingens underhåll med mer än \$200. Detta har varit en stor hjälp.

Må Herren kröna nästkommande år med ännu större framgång och välsignelse till mångas frälsning och salighet.

* * *

La Conner, Wash. Ur *Puget Sound Mail* hemta vi följande: Kvinnoföreningen i den svenska lutherska kyrkan på Pleasant Ridge höll en särdeles lyckad försäljning tacksägelsedagens kväll. Ett kort men ypperligt program utfördes. Bland annat utfördes solen af frökornarna Blitz och Renard. Nettobehållningen belöpte sig till omkring \$133.00.

Seattle, Wash. Vår stad växer ofantligt fort. Priserna på tomter stiga mycket hastigt. Vi gifvo \$3,500 för vår tomt 1901. Härom dagen voro vi bjudna \$22,500 för densamma. Vår egendom är sålunda för närvarande värd minst \$30,000.

Vår åhörarskara är glädjande talrik. Kollektorna för både församlingen och välgörande ändamål äro stora. Så uppgingo kollektorna i oktober till \$110.62 och i nov. till \$113.61. Gud vare tack för en ofervillig församling. Dessutom samlades ansevärd summor i föreningarna under de ofvannämnda månaderna.

Dorkasföreningen bjöd på tacksägelsedagsmiddag i kyrkans undervåning. En stor skara landsmän och andra åto sin middag med oss. Nettovinsten för denna tillställning belöpte sig till omkring \$77. Ganska mycket folk var samladt till gudstjänsterna både på förmiddagen och aftonen.

Den 18 nov. hade vi intagning och fingo då sex nya medlemmar, alla kommunikanter. Vi få åtminstone en till på detta året.

Med bedröfvelse läsa vi å redaktionssidan i novembernumret af vår kära COLUMBIA följande ord: "Sannolikt torde COLUMBIA upphöra med sina besök med innevarande års utgång." Jag tror mig uttrycka alla våra pastorer och tidningens flesta prenumeranters mening, då jag uttrycker mitt innerliga hopp om att redaktören, vår käre broder Nelson, måtte fåga de orden tillbaka. Bröder, läsen villkoren för sådant återkallande. Mätte vi både lofva bättring och göra bättring och bevisa detta med både ord och gärningar. Vi böra besinna, att redaktörens börda är icke lätt, och vi göra den tyngre genom vår försummelse gent emot denna vår verksamhet. Då broder Nelson hade den stora godheten att åtaga sig detta arbete och ansvar igen, borde vi icke tänka, att vi då inte hafva med saken att göra, utan i stället på allt sätt understödja honom. Jag bekänner, att jag icke gjort hvad jag bort och lofvar att försöka bättra mig bara COLUMBIA får lefva. Gud har hitintills välsignat hennes besök mångstädes. Han vill ock härnäst göra så. Lefve COLUMBIA!!

M. L. L.

* * *

Från Tacoma. Onsdagsaftonen

den 21 november samlades den sv. luth. kyrkoföreningen i So. Tacoma uti familjen F. Wallins hem och omorganiserades till församling i stället för kyrkoförening, hvilken hade bildats med det målet i sikte, att en församling skulle blifva frukten där-af. Så kom en andra sv. ev. luth. församling till stånd i vår stad. Hennes namn är Svenska Evangeliskt Lutherska Immanuel-församlingen i Tacoma, Wash. Hennes medlemsantal vid organisationen var 40. Hon antog den af synoden föreslagna församlingskonstitutionen. Söndagen den 25 november lades af pastor C. E. Frisk, biträdd af pastor S. D. Hawkins, (ordf. var förhindrad att närvara) hörnstenen för den nu under byggnad varande kyrkan på hörnet af So. 58th och Birmingham st. Tomten, bestående af tre lotter, är betald, äfvenså större delen af materialet för kyrkan, så att skulden blir obetydlig när kyrkan blifvit färdig. En kollekt på \$35 upptogs vid hörnstensläggningen.

För omkring tolf år sedan upptog pastor P. A. Mattson och hr P. J. Johnson söndagsskolverksamhet i S. Tacoma, hvilken första församlingen sedan dess vidmakthållit med mindre ljusa utsikter att nå det mål, som redan vunnits. Herr Chas. Johnson, Andrew Nelson, P. A. Israelson och Gustaf Anderson samt fröknarna Lingerman och Prens och hr L. J. Malm förutom andra tillfälliga medhjälpare hafva haft hand om söndagsskolan. Undertecknad har betjänat med ordets predikan. Gud har gifvit växten.

Det var en stor och fröjdefull högtid den lilla skaran tillsammans med många sina vänner från den första församlingen fick sira. Nu arbetas ifrigt på att få sira en ännu större och fröjdefullare högtid snart, nämligen kyrkans invigning. Ja, det är underbart för våra ögon, men af Gud är det, och han är underbar. Prämjé han vidare sitt verk ibland, för och genom oss. Pastor Hawkins höll en väl beredd predikan på engelska språket. Han stannade ock öfver till måndagen och predikade i första församlingens kyrka söndagskvällen. Det var glädjande att han kunde infinna sig och deltaga med i högtidsfirandet. Vi hoppas kunna hafva distriktets alla pastorer med oss vid kyrkoinvigningen. Kvinnoföreningen Lydia har bidragit kraftigt till förefagets befrämjande och hon be-

reder sig på att hålla en syauktion i en snar framtid.

Tabitha-föreningens syauktion var den mest lyckade föreningen haft. Öfver \$121 inbragtes i ren behållning. Auktionen på de många nyttiga, till gagn och prydnad förfärdigade sakerna, gick raskt undan under hr P. J. Johnsons vana auktionärskap. Föreningens möten äro sedan auktionen inställda till efter nyår.

Ungdomsföreningen bereder sig på en nyårsfest på nyårsaftonen. Program och medfägnad till både kroppens och själens underhåll och njutning kommer att bjudas på mot en ringa afgift. Tillfälle beredes således att under angenäma förhållanden vaka ut det gamla och in det nya året, om Gud så vill.

Dorkasföreningen kommer äfven i år att halva en julfest före julen, egentligen en fest, som kanske rättast kunde benämnas adventsfest. Man väntar sig både njutning och andligt gagn af den festen.

Söndagsskolan är nu i full verksamhet med att inöfva sig uti att på festligt sätt gifva uttryck i bön, sång, musik, dialoger, deklamationer och tal åt sin feststämning och glädjen öfver den stora gåfvan *Jesus*. Barnens julfest äger rum annandagens afton kl. 7:30.

Till ottesång vänta vi att samlas med glada och tacksamma hjärtan uti vår ljusprydda kyrka omkring Guds dyra, fasta och frälsande ord. Kören har ock med sina ständiga öfningar haft julen i sikte att då låta höra sig sjunga med lust och färdighet, biträdd af orkestern, som ock ägnat sig åt tränga öfningar för sådant bistånd uti högtidsfirandet.

En af församlingens ynglingar, Roy Nelson, drabbades af en olycka, som så när lagt honom på bår, till föräldrarnas och vår gemensamma sorg. Han var anställd i ett handelshus i staden såsom "elevator boy" och skulle sköta om något på hissen, som kommit i olag, och medan han sysslade därmed blef han slagen af en af de tunga vikterna och stöp sanslös ned i hissgröpen, hvarifrån han upphämtades, undersöktes, förbands och fördes till ett af stadens sjukhus för vidare skötsel. Men fast läkarna sade hoppet om hans helande var ute, så släppte likväl icke föräldrarna och vi hans vänner taget på Gud och hans löfte. Vi både och blefvo bönhörda, så att

yngligen har till förvåning och glädje sträfvat framåt till hälsans vederfående genom Guds nådiga hjälp. Honom vare tack!

* * *

Spokane. Tacksägelsedagen firades af vår församling med tal, sång och musik i kyrkans gudstjänstrum. Programmet började kl. 3:30 e. m.

Senare på eftermiddagen och kvällen försålles i kyrkans undervåning sådana saker, som vår snälla och flitiga kvinnoförening under året tillverkat. Efter försäljningen serverades supé. Tilloppet af människor var stort och föreningens kassa stärktes den dagen med öfver två hundra dollars.

Ännu håller församlingen sina gudstjänster och andra möten i kyrkans undervåning, men hon hoppas få fira julotta uppe i kyrkan, som nu en längre tid undergått en grundlig renovering och troligen blir en af stadens vackraste kyrkor.

* * *

Cordelia-församlingen, Idaho. I åtskilliga år har hr Loth Carlson hvarje sommar hållit söndagsskola med församlingens barn. Någon ersättning därför har han hvarken fått eller väntat. En liten uppmuntran bereddes honom dock nyligen en söndagsafton, då församlingen infann sig i hans hem och öfverlämnade till honom en uppsättning rakdon samt något litet i kontanter. Gåfvan var väl ej stor, men välment, och hr Carlson känner sig tacksam för församlingens ådagalagda minnesgodhet och förtroende.

Högmässogudstjänst hålles i vår lilla församling här söndagen den 30 dennes kl. 10:30 f. m. Alla inbjudas hjärtligt.

* * *

Troy, Idaho. Till denna stad har nyligen inflyttat hr John Olsson med familj från Pawnee Rock, Kansas. De hälsas härmed hjärtligt välkomna till denna trakt. Hr Olsson är broder till pastor E. P. Olsson i Falun, Kansas. Denne har nu alla sina tre bröder här. Männe icke han numera känner sig starkt dragen åt yttersta västern? Här är godt om rum för honom jämväl!

Kvinnoföreningen höll ett mycket väl besökt möte hos mrs Bengt Peterson den 8 dennes. Inkomsten blef \$4.90. Nästa möte hålles hos mrs Ferdinand Beckman den 12 januari nästa år.

Concordia-föreningen, som en tid

legat i lägervall, höll sitt första möte denna säsong på kvällen den 8 dennes. Föreningen kommer nu att möta regelbundet hvarannan vecka.

Kvinnoföreningen har beslutat hålla syauktion och servera förfriskningar kvällen den 21 dennes.

* * *

Moscow, Idaho. Första advents-söndagen firade vår församling här Herrens heliga nattvard. Därvid hade vi glädjen upptaga i vår församlings gemenskap 11 personer, 9 af dem kommunikanter.

Tacksägelsedagen högtidlighölls medelst firandet af gudstjänst på förmiddagen. En anseelig åhörarskara var tillstädes. Det är skönt att en gång om året samlas för att särskildt ihågkomma och tacka Gud för under året mottagna välsignelser. Må städe vår tacksamhet "af hjärtat gå och ej i blotta ord bestå."

På kvällen höll kvinnoföreningen sin årliga försäljning i kyrkans undervåning. Denna var till trängsel fylld. Auktionen gick bra, äfven om förtjänsten därför ej kan tillskrifvas "roparen". Det beror ju väsentligen på om folket hujder bra. Efter försäljningens slut serverades lätta förfriskningar. Nettobehållningen från det hela steg till den vackra summan af \$176.30.

Vår landsman och församlingsmedlem hr Axel P. Ramstedt invaldes vid nyligen hållna val till en andra termin som Auditor i vårt county. Visserligen erhöi han endast en helt liten röstöfvervikt, men hans val var icke dess mindre en stor seger i betraktande af den hänsynslöshet, hvarmed motpartiet (och en del andra) kämpade för att nedgöra honom. Hvad hade man emot honom? Hufvudsakligen det att han är svensk, ehuru han är född här i landet. Vi svenskar blifva nog aldrig riktiga amerikaner enligt vissa förnumstiga "yankees" sätt att se saken!

På juldagen kommer ottesång att frisas kl. 5:30 på morgonen. Detta blir första julottan i vår nya kyrka.

Söndagsskolan firar sin julfest juldagskvällen med början kl. 7.

Missionsmöte i Moscow-pastoret.

Missionsmöten inom Spokane-distriktet hafva i det förflutna varit sällsynta företeelser, hvilket haft sin grund däri, att distriktet utgjorts af endast tvenne pastorat. Det vill sig

icke rätt bra att hålla missionsmöten, då ett distrikt har blott tvenne arbetare. Men ljusare dagar ha börjat randas äfven för vårt lilla distrikt, sedan verksamhet upptogs och församling stiftades i Coeur d'Alene, Idaho. Sedan dess har en studerande varit stationerad där. Med vår konferensskolas förläggande till nämnda stad är vår församling där försäkrad om stationerad pastor. Vidare torde i en ej aflägsen framtid ett själfuppehållande pastorat bildas i Wallace och närgränsande platser. För närvarande har synodens missionsstyrelse en missionär, pastor J. E. Oslund, på det fältet. Pastor Jesperson i Spokane bedriver med kraft missionsverksamhet i östra delen af staden. Ett kapell är nu under byggnad. Om Herren gifver önskad framgång, blir nog snart församling stiftad, som med tiden ock blir själfuppehållande. I detta sammanhang må ock nämnas, att Moscow-pastoratet nästan när som helst kunde uppdelas i tvenne pastorat med hvar sin lärare. Med två pastorat i Spokane, en i Coeur d'Alene, en i Wallace, en i Moscow och en i Troy kunde detta distrikt börja att täfla med det stora Tacoma-distriktet!

Men det var om ett missionsmöte i Moscow-pastoratet vi skulle meddela ett och annat. Mötet hölls den 4—6 dennes och till detsamma infunno sig alla distriktets arbetare, nämligen pastorerna J. Jesperson, stud. Oscar Liden och pastor loci. Pastor Oslund i Wallace skulle vi nog också ha inbjudit, men han var borta på rekreationsresa till Minnesota och hade vid mötets hållande ännu ej återvänt. Mötet började i Moscow på kvällen den 4 med predikan af båda gästerna. Ett glädjande stort antal åhörare var tillstädes för att lyssna till det predikade ordet. Följande dag skulle vi vid middagstiden resa till Troy för att hålla gudstjänst kl. 2. Men på tåget väntade vi förgäfvets i flera timmar. En järnvägsolycka hade inträffat, hvarvid tvenne lokomotivförare tillsatte sina lif. Så påminnes vi om, att "midt i lifvet äro vi i döden". Vi hyrde då en skjuts för att säkert komma fram i tid till gudstjänsten, som pålysts för kvällen. Äfven här predikade båda gästerna för ett efter förhållandena anseuligt antal åhörare. Följande förmiddag hölls ock gudstjänst för att godtgöra för-

lusten af sådan föregående e. m. Men den var dock misslyckad hvad ähörareantalet beträffade. Så anträdde återresan till Moscow, där avslutningsgudstjänst hölls på kvällen den 6. Äfven här hade vi otur, ty det regnade, fastän obetydligt, och de flesta hade enhälligt beslutat sig för att stanna hemma! Jag tror dock icke att de, som kommo tillstädes, ångrade det omak de sålunda underkastade sig. Må det under mötet predikade Guds ord bära rik frukt. Hjärtligt tack till bröderna för deras besök. Välkomna igen.

Nästa möte hålles i Spokane med början den 20 febr. 1907. Till det mötet är hela konferensen inbjuden, ty den skall då hålla sitt årsmöte.

Pastorala förrättningar.

VIGDA.

Af pastor J. Jespersen,
den 23 nov.: Salomon Axel Halen
och Martha Christina Nelson;

den 28 nov.: Frithiof Peterson
och Anna Anderson.

Af pastor Rubert Swanson:

den 10 nov.: Ernst Kröger och
Magda Brun, båda från Tönsberg,
Norge.

Af pastor S. D. Hawkins:

den 2 juli: Andrew Runquist och
Anna Matson, Camp C, Matlock,
Wash.;

den 4 aug.: Alfred Johnson och
Johanna Jacobson, South Bend,
Wash.;

den 6 okt.: John Israel Holm och
Anna Mathilda Johnson, South
Bend, Wash.

Af pastor Martin L. Larson:

den 2 nov.: Alba Witikka och Ida
W. Siiro, båda från Burnett, Wash.;

den 10 nov.: J. Erland Johnson
och Emma Kristina Larson;

samma dag: Algot R. Johnson och
Anna K. Anderson, båda från Seat-
tle;

den 22 nov.: Victor Emanuel
Blomberg och Beda Christina Erick-
son, båda från Seattle (medlem-
mar);

den 23 nov.: W. C. Lewis och Hul-
da Nelson, båda från Mackay, Wash.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 21 nov.: Charley Olson och
Ethel Carlson, båda från Moscow.

DÖPTA.

Af pastor J. Jespersen:

den 4 nov.: Irene Elizabeth, dot-
ter till mr och mrs Andrew Jackson;

den 6 nov.: Dorothy Lucile, dot-

ter till mr och mrs Will A. Clizer;
den 15 nov.: Irene Alvia Maria,
dotter till mr och mrs Carl Johan
Johnson;

den 25 nov.: John Robert, son till
mr och mrs John E. Lidman;

den 27 nov.: Charles Fredrick och
Chester Robert, söner till mr och mrs
Edward Ehrenberg.

Af pastor Rubert Swanson:

den 20 nov.: Jennie Margaret, dot-
ter till mr och mrs Oscar Carlson,
Chamainus, B. C.

Af pastor S. D. Hawkins:

den 25 juli: Maria Elisabet, dot-
ter till mr och mrs Emil Anderson,
Camp 2, Shelton, Wash.;

den 5 aug.: Sven Bernhard, son
till mr och mrs Alfred Pundars, So.
Bend, Wash.;

den 16 sept.: Anders Waldemar,
son till mr och mrs Andy Johnson,
Rochester, Wash.;

den 23 sept.: Harry Werner, son
till mr och mrs John Anderson, O-
lympia, Wash.;

den 27 okt.: Signe Johanna, dot-
ter till mr och mrs Anders Westman,
Independence, Wash.;

den 30 okt.: Karl Edwin, son till
mr och mrs Victor West, Camp C,
Matlock, Wash.;

den 7 nov.: Roy Fridolf Rafael,
son till mr och mrs Fridolf Nelson,
Bordeaux, Wash.;

den 8 nov.: Ingrid Wilhelmina,
dotter till mr och mrs Eljäs Oscar
Kentta, Rochester, Wash.

Af pastor Martin L. Larson:

den 18 nov.: Carl Elmer, son till
mr och mrs Carl O. Carlson, Seattle;

den 19 nov.: Frances Maria, dot-
ter till kapten och mrs J. Gustaf
Nard, Green Lake, Seattle;

samma dag: Anna Elisabet, dot-
ter till sist nämnda föräldrar;

den 27 nov.: Andrew Edgar, son
till mr och mrs John Ostrand, Man-
zanita, Wash.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 2 dec.: Ruby Evengeline, dot-
ter till mr och mrs Andrew G. An-
derson, Moscow, Idaho.

JORDFÄSTADE:

Af pastor Rubert Swanson:

Den 10 nov.: Charles Gunnison,
Vancouver, 48 år.

Af pastor S. D. Hawkins:

Den 9 nov.: Harry Werner, son
till mr och mrs John Anderson,
Olympia, Wash., 4 månader och 16
dagar.

Den 20 nov.: Jacob Anderson,
från Camp 1, Shelton, Wash., 23 år

och 15 dagar. Dödad genom slag af
ett träd i skogsläget.

Af pastor Martin L. Larson:

Den 11 nov.: Carl Emil Peter-
son, Seattle, 39 år och 6 dagar.

Den 16 nov.: Mrs Mary Larson,
Seattle, 27 år, 8 månader, 13 dagar.

Edra ljus vare brinnande.

Luk. 12: 35.

De många, många ljusen spredo
ett klart sken i den stora, högtids-
klädda salen. Barn af nästan alla
åldrar blickade glada och förvänt-
ningsfulla på granen, som, hög och
stätlig, utsände all denna strålgång.

Det var så många ljus, att den
lille Jan Erik rakt inte kunde räkna
alla. Där hemma i stugan hade han
åtta ljus på sin gran, och det var
då alls inte litet. Men här, här var
det åtta gånger åtta och mer till.

Beundrande gick pilteus blick
från ljus till ljus. Han började där
nere vid de yfviga grenarna ett litet
stycke ofvan golvet och lät sedan
blicken höja sig, ända tills han kom
till de allra öfversta ljusen. Men
där uppe, då fick Jan Erik se ett
ljus, som *icke* var tändt. "Nåja",
tänkte han först, "det gör då det-
samma, ty här är lika ljust för det.
Ett ljus mer eller mindre betyder ju
ingenting."

Men det där otända lilla ljustet
kunde han ej få ur tankarna, och
till sist blef han riktigt sorgsen för
det ljustets skull. "Stackars ljus",
menade han, "att sitta där bland al-
la de andra, som brinna, och så inte
få lysa! Oss gör det ingenting.
Granen gör det ingenting. Vi se
nog ändå och granen är så fin och
stätlig och glänsande ändå, men ack,
det stackars ljustet, som sitter där
till ingen nytta!" Och han blef så
bedröfvad, den lille Jan Erik, för
det otända julgransljuset skull,
som kanske måste vänta ända till
nästa jul, innan det kunde få lysa,
att han till hälften höll på att börja
gråta, så julfest det var!

"Hur är det med Jan Erik?"
ljöd då pastorns välbekanta röst
bredvid honom. "Du ser inte rik-
tigt glad ut, min lille vän." Gos-
sen rodnade och sade blygt och näs-
tan hviskande: "Det är ett ljus där
uppe, som inte får lysa."

Det var icke så lätt att komma åt
att tända ljustet, som satt så högt,
men omsider blef det tändt, och Jan
Erik fröjdade sig hela kvällen öfver
att det fick lysa.

Männe det icke bland människorna finnas sådana, som likna otända ljus! Alla betingelser ha de för att kunna lysa upp i världen: begåfning ha de, kunskaper ha de, hälsa, krafter och tid ha de. Men ändock bidraga de ej alls till att skingra mörkret. Hvarför? De ha hållit sig undan, när Gud kallade dem, när han ville upptända hos dem trons och villighetens ande-eld. Huru bedröfligt är ej deras lif! Det är sämre ställdt för dem än för det lilla julljuset. Ty ljuset kunde sparas och möjligen få tändas och blifva till glädje en annan gång. Men människans lif förtäres hastigt, hennes år gå "snart förbi, likasom flöge vi bort." Dav. Ps. 90: 10.

"Ve den, som nalkas mot slutet och kärlek åt ingen har räckt: ett kär, i spillror nu brutet, förr'n försten på någon det släckt."

Nog har Gud vittnen ändå, nog går Guds rike fram i världen utan dessa, som stå hela dagen fåfänga på torget. (Matt. 20: 6), nog ljuder Guds och Lammets lof från frälsta själar äfven utan dem, men för dem är det en oersätlig förlust. Dock — Gud vare lof — ingen behöfver vara onyttig i Guds rike, ingen behöfver vara utkastad eller förskjuten, ingen behöfver vara såsom ett otändt ljus. Svårt kan det vara att få komma åt att tända det, men för Gud är ingenting omöjligt. Ingen står så högt, och ingen har sjunkit så djupt, att icke Herren Jesus både når mycket högre och sträcker sig ned mycket djupare. Därför: låt dig nås, låt dig fattas och tändas, låt dig värmas, lysas, frälsas! Då gör du själf den största eviga vinning, då väljer du, likasom Maria, den goda delen.

D. U. T.

En Jultanke.

När grauen tändes i rik mans hus och i den fattiges hydda, när i hvart fönster man ser ett ljus, som oss mot mörkret vill skydda, och brasan sprakar på hemmets hård och man är nöjd med sin lilla värld, och nöjd med alla små gåfvor,

då sträfvar kanske därutaför i kvällens mörker och kyla en bror, hvars öde knappt någon ser, en bror, som traser blott skyda. Och om så är och han klappar på, så öppna villigt, låt honom få en smula glädje att njuta.

Och hvad du ger, ger dig Gud igen, som ömt sig värdar om alla, och hvad du gör för den fallne väu, bör ej förgäfvos du kalla. Skall frukten här du ej skada få — hvad mer? Du gjorde ju rätt ändå, ditt eget hjärta det säger.

Din lycka stegras i dubbelt mått, när nästans börda du lindrar, och om af häfvor du litet fått, att älska dig det ej hindrar. Ett vänligt ord och en vänlig blick, som ifrån hjärta till hjärta gick, kan ofta mycket uträtta.

Dock, hvad du kan, bör du villigt ge, ty mer än ord tala gåfvor; till ankans skärf skall nog Herren se, den är den bästa bland häfvor. Att af sitt öfverflöd gifva bort en del är mänskligt och rätt och godt, men att försaka är mera.

Ack, låt oss ge och med kärlek ge af allt det Herren oss gifvit! Och låt oss tacksamt och ödmjukt be, att det oss anförtrödt blifvit må lända nästan och oss till väl och bli till gagn för vår egen själ, men ej till hinder och snara.

ALICE.

"Ordet vardt kött."

Stor och underbar är denna hemlighet; ingen människotanke kan förklara den, men utsäglig tröst skänker den åt arme syndare. Det evigt allsmäktiga ordet, som var när Gud och själf var Gud, Sonen jämlik Fadern i majestät och härlighet, se, han föddes till världen såsom en af oss; han antog vår natur, synden undantagen, och ingick i alla våra villkor och förhållanden, han blef ett litet spädt människobarn, födt af en jordisk moder. Tänk dig att dessa armar, som knutit orions hålte, som leda världarna i deras lopp genom rymden, dessa händer, som sträckte sig ut öfver himmel och jord, de låta binda sin kraft, de blifva nu ett barns svaga armar och händer. Han, som är det eviga Ordet och hvilkens röst är utgången i alla land; han, som talar i tordönet så väl som i vindens sakta susning; han, som talar i människornas samveten och talar i deras hjärta genom den Helige Ande, han anfager nu en tunga och läppar såsom ett barn, som ej kan utsäga ett ord och hvilkets mun allenast öppnar sig för att suga sin näring ur sin moders bröst. Han, som i oändlig makt genomvandrar hela skapelsen, han måste

af en jordisk kvinna lära sig att gå. Han, som bär allting med sitt kraftiga ord, måste bäras af svaga människoarmar; han, om hvilken det står skrifvet, att himmelen och alla himlars himmel kunna icke omfatta honom, han nedlades i krubban i Betlehem. Se, detta är en hemlighet för allt förnuft, och därför kan otron ej se i honom något annat än ett vanligt barn; den finner i Betlehems-krubban ej något som fånglar sinnena, utan vänder sig bort därifrån för att i världens lust och prakt söka sin tillfredsställelse. Men tron finner i detta barnet ett utsägligt under af Guds kärlek; han vänder åter och åter dit igen med sina tankar och lär sig förstå allt bättre, att detta barnet är det Guds Lamm, som borttager världens synder, och han instämmer glad i änglarnas lofsång på juldagsmorgonen: "Ära vare Gud i höjden!" Ja, Gud vare tack för sin utsägliga gåfva!

Nyårsbön.

Gamla årets dag nu mot afton lider. Bleknad stjärna dämpade strålar sprider.

Vi med häfvan stå för de nya tidder —

Herre blif när oss!

Blott hos dig är hvila och tröst att finna,
blott hos dig vi styrka och glädje vinna,
du förblir, hur stunderna än försvinna,
evigt den samme.

Tag oss, du, vid handen och led och för oss.

Fasta, oförfärad, trogna gör oss, mäktigt med din kraft och din sanning rör oss. —

Vi på dig trösta.

Sist oss gif, o Herre, att, löst ur tvången,
tröttad ande hälsar den dag upp-gången,
som uti den eviga, nya sången
bryter all suckan.

IDA GRANQVIST.

Hjärtebön.

O Gud, från synden förlösa mig och gör mig redo att möta dig! Gör själen fri från hvart ondt begär,
att du må kunna bli gästen där i detta år.

Och blif ej endast hos mig en gäst i sabbatsstunder, vid högtidsfest, nej, stanna hos mig i all min tid, ty endast då har jag hjärtefrid, när dig jag har. NIXEL.

Jesusstjärnan.

Du himmelska morgonstjärna,
du ljus af Guds klarhets ljus,
som skingrar allt jordens mörker,
lys in i mitt hjärtas hus!

Träng in genom minsta springa,
dit äro ej en stråle trängt,
lys in i hvar dunkel gömma,
som hittills för dig sig stängt!

Du himmelska morgonstjärna,
gå öfver all världen opp
för dem, som i mörker vandra
med salighet, frid och hopp!

Behåda, att dagen är nära,
förjaga från våra hem
den kyliga otrosdimma,
som sveper sig tung kring dem!

Blif, Jesus, så för oss alla
värt ljus och värt hjärtas skatt,
vår saliga morgonstjärna
i jordens skynmande natt!

L. S.

Frid på jorden.

Det är åter jul, och julstämning
breder sig öfver jorden. Världs-
människorna hafva sina glädjeäm-
nen, många af dessa tomma och för-
nedrande; den troende är lyckligast
öfver den stora julgåfvan, Jesus.
Änglarna kungjorde för Betlehems-
herdarna Jesu mission. Han kom
för att blifva en Frälsare för oss
alla, en bärare af Guds välbehag
och frid till vårt dömda och fridlösa
släkte. Huru stort och härligt, o
Jesus, att du kom! Pris vare dig
för din kärlek, och "ära vare Gud i
höjden", som så älskade oss, att han
utgaf sin ende Son! Jesus kom med
bud om frid, som han skulle stifta
genom sitt blod (Kol. 1: 20). På
korset blef han "försoningen för vå-
ra synder", icke blott för någras,
utan "för hela världens" (1 Joh. 2:
2; Joh. 1: 29); han blef "vår frid"
(Ef. 2: 14) så väl som vår rättfär-
dighet, helgelse och förlossning (1
Kor. 1: 30).

Alltså, vän, behöfver du icke för-
kastas, men för att få friden, Guds
frid, i ditt eget hjärta, måste du mot-
taga Jesus i bättring och tro. Gif
dig helt åt honom, och du skall få
förlåtelse för dina synder och i din
själs innersta erfara betydelsen af
fridsbudet från Gud, och huru ljuf
vår "Fridsfurste" är.

Men har Jesus blifvit din och du
hans, då har du ock ett fridens och
kärlekens sinne med hänsyn till and-
ra. Låt ingen bitterhet mot någon
gömma sig i ditt inre. Rannsaka

din själ, och finner du där en känsla
af agg eller kärlekslöshet mot någon,
så bed först och främst Herren om
förlåtelse därför; bed om nåd att
älska, fortsätt, tills du med Guds
hjälp öfvervinner dig själf, och
sprid öfverallt värme af Kristi kär-
lek, särskildt bland dem du mindre
älskat och utan afseende på deras
förhållande till dig.

"Frid på jorden!" Komme Guds
frid snart till dig, du fridlöse, och
komme den mäktigt, som hafvets våg
öfver dig, du fridens barn!

Stjärnan.

I djupaste mörker på villande led
jag vandrade öfvergifven
och kände min dödsdom skrifven,
då stormarna röto,
och höjderna flöto
till nattsvarta afgrundar ned.
"Hvar finna i mörkret den räddande
stig?"

Jag klagade i min smärta
med våldsamt klappande hjärta;
"Hvar finna en hydda,
hur skall jag mig skydda
mot kölden, som angriper mig?"

Då tändes en stjärna, så underbart
klar,
på himmelens fäste, vida;
och snart vid dess strålar, blida,
hvar han var belägen,
den frälsande vägen,
jag skönjde och räddad jag var.

Med strålände ögon vid skimrande
ljus
jag såg, huru stigen, smala,
gick fram mellan klippor, kala;
och hän öfver bedu
sig slingrade leden
till fjärran ett skymtande hus.

Med hoppfulla känslor jag styrde
min gång,
kring hotande afgrundskanter,
utöfver farliga brauter;
från fjällarnas schakter
till tryggare trakter
jag vandrade ned under sång.

Snart stod jag vid dörren till bo-
ningen låg,
och in uti stugan träder,
där ung och gammal sig gläder
kring dukade bordet
åt ljufliga ordet
om Jesus och vise mäns fåg. —

Till kristliga hemmet på julaftons-
kväll
en stjärna mig ock ju förde.
Förundrad jag åter hörde,
kring flammände härden,
om mörkret i världen,
om ljuset, som tändes i kväll.

Jag ryste vid tanken på människans
lott
där ute på mörka stigar,
där rofdjur mot bytet bligar,
där afgrundar gapa,
och synvillor skapa
fantomer, som gäcka oss blott.

Ett ord om julfirandet.

Julhögtiden är för många en sär-
skild syndatid, då de anordna gillen
och dryckeslag samt lefva ett mer
än eljest ogudaktigt lif. Må du,
som läser detta, ej sålunda fira din
jul! Se till, att du icke anordnar
eller bevisar något samkväm, där
ej Jesus får vara med. Använd
ingen rusdryck! Tag ingen rus-
dryck till ditt hem! En del skan-
dinaver anse vin oskyldigt och pas-
sande för högtiden, men bäst är,
att du aldrig använder det som njut-
ningsmedel. Låt Jesus bo i ditt
hjärta; gör intet, som du befarar är
i strid med Herrens vilja; låt ho-
nom bestämna öfver ditt lif i stort
och smått, och du skall blifva rätt
lycklig. O, att dessa ord trängde
genom ditt hjärta och sinne, du, som
ej är en kristen, och vunne dig helt
för Jesus! Säg med sångaren:

"Årans konung, kom till mig!
Hjärtat endast tillhör dig.
Gör det helt med dig förent
och från alla synder rent!"

Herren vill komma till alla, och
förlåter dem som mottaga honom
deras synder.

Jul.

Det gnistrar, det skimrar af jule-
ljus
i fattig koja och rik mans hus.
Välsignad vare du helga natt,
som gaf åt världen så rik en skatt.
Se, snön den breder sin hvita fäll
öfver tall och gran uti julekväll.
Och klockorna ringa i juletid,
de sända till alla en hälsning om
frid. REX.

Mot Bethlehems krubba.

Mot Bethlehems krubba i tusentals år
där vandrat ändlösa leder.
De gått i de fattiga herdars spår,
de fallit för barnet neder.

Där kommo starka, kämpande
och de, som i mödan dignat,
och arma, vilsna, föraktade —
och *alla* har barnet välsignat.

Mot krubbau nu åter från kval och
ve
en längtande skara skrider.
Allt fort där strömmar välsignelse
och tröst för en *värld*, som lider.
IDA GRANQUIST.

En julgåfva.

Den saligen hemgångne pastor Fries från Heiligenstedt berättar följande: "Det fanns ännu inga järnvägar med rykande och frustande lokomotiv, knappast ordentliga landsvägar. De resande foro med den ordinarie postvagnen, eller, om det var riktigt stortadt, med extra post. Varorna forslades i stora fraktvagnar, öfvertäckta med segelduk och förspända med fyra eller till och med sex starka hästar. Formannen med den blå rocken och den långa piskan gick bredvid, så snart det bar en smula uppför backen. —

Icke med fyra eller sex, utan helt anspråklöst med en häst för vagnen färdades en forman genom den djupa snön vägen fram mellan de bägge städerna V. och J., som lågo ungefär tre mil från hvarandra. Häst och vagn sågo bra och bastanta ut. Hästen var af kraftig engelsk race och vagnen starkt byggd. Mannen själf, som gick bredvid, var en kraftfull fyratioåring med ett öppet, väderbitet ansikte och trofasta ögon. Alla människor i byarna vid vägen kände honom som forman Peter från V., ty han hade nu i många år kört vägen fram och tillbaka två gånger i veckan, liksom hans far gjort det före honom. Människorna kunde med sina bud och uppdrag lita på honom så säkert som på klockan. Tid och stund var han bestämd med, om icke väder och vind lade öfverstigliga hinder i vägen, och hvad han skrifvit upp i sin stora anteckningsbok, det blef punktligt uträttadt. En sådan forman var också en viktig personlighet. Han måste hafva ett klart hufvud och ett godt samvete, ty allt, som nu skötes af järnväg och telegraf och andra liknande inrättningar, det låg då på hans breda axlar och ärliga hjärta. Det var julafton år 18—, då forman Peter i skymningen körde vägen hem genom djup snö. Hästen hade tungt lass, ty till julen är det alltid en massa ärenden och bud. Uppe på vagnen lågo bredvid hvarandra uppstaplade handelsmannens silltunna och borgmästarens helgdagsmössa, undertill rasslade järnstängerna till smeden, och öfverst hängde en fogelbur. En jättestor korg med julkakor och tidningspacken samsades godt med hvarandra, men länsmannens nya mahogny-skrifbord fick åtskilliga knuffar af en blåmålad dragkista.

— Allt detta bekymrade föga var hederlige Peter, och dock låg ett moln af bekymmer och otålighet öfver hans panna. Går det för långsamt? Tänker han på dem, som vänta och titta efter honom och sakerna, som han har med? Nej, sådant oroar honom icke. Han har det riktiga formanslugnet, som låter Gud råda öfver väder och vind och tänker: "Allt skall ha sin tid, mer än sin skyldighet kunna hvarken människor eller djur göra."

Hvad är det då, som ligger vår vän på hjärtat? Jo, kort sagdt detta, — han är gift sedan något mer än ett år tillbaka och tänker nu på sin unga hustru, som hvarje dag väntar ett litet barn. Han har fått vänta länge innan han kunde gifta sig, ty han har varit en plikttrogen son och bevisat sina föräldrar barnslig kärlek och omvårdnad ända till deras död. Hus och hem var för trångt för två familjer, och den gamla modern var rädd för en ung husmoder. Därför hade sonen väntat, tills de bägge gamla slutit sina ögon, och så hade han blifvit 40 år. När nu modern var nära döden, tog hon sonens hand och sade: "Min käre son, när du nu slutit mina ögon, liksom du förut gjort det med din fader, så har du fullgjort allt som du var skyldig dina föräldrar. Men deras välsignelse följer dig och bygger dig bo. Därför skall du taga dig en hustru, en god och from hustru, som kan vara dig en hjälp och glädje. Och måtte den käre Guden gifva dig barn, som kunna göra mot dig, hvad du gjort med oss!" — Så gick det också. Valet var honom icke svårt. Grammens dotter hade han älskat, sedan hon var barn. Hon var nu 20 år, jämnt hälften så gammal som han, men det gjorde mindre, ty hon var gudfruktig och stillsam. Äfven hon hade varit honom varmt tillgifven, ända sedan den tid, då han brukade lyfta henne upp på sin bruna häst och låta henne rida en bit. Hon är honom nu hjärtligt kär, och otaliga gånger under dagens lopp har han undrat, hur det stod till med henne där hemma.

Skymningen sänker sig allt djupare, snömolnen drifva undan, och på himmelen strålar aftonstjärnan med sitt klara ljus. Mannen skynadar på stegen, och Brunte sätter till all sin kraft, som visste han, att husbonden längtade hem. Ljusen

börja tändas i husen vid vägen, och ur skorstenen stiger röken tjock, vittnande om förberedelserna för aftonens festmåltid. Nu börjar kyrkklockorna ringa, först från ett kyrktorn, sedan från flera, närmare och aflägsnare. Klangen svärfvar så högtidligt öfver den stilla, snötäckta trakten. Den ensamme mannen blir så underlig till mods, där han vandrar vägen fram under julklockornas klang. "Oss är födt ett barn, en Son är oss gifven", "detta är den dagen, som Herren gör, låtom oss på honom glädjas och fröjdas!" Han tänker på dessa ord, och så gå tankarna till hans fromma moder och hennes välsignelse. Sedan tänker han på sin hustru. Han tyckte, hon hade tårar i ögonen, när han på morgonen tog farväl af henne. — "Men Brunte, kan det då inte gå lite fortare!" och därmed slår han en klatsch med piskan, så att det hörs på långt håll. Brunte smubblar öfver en snöig sten och faller. Visst reser han sig strax, men haltar. "Det var illa — och just i dag." Formannen ångrar sin otålighet, gnider hästens knä, leder honom vid tygeln och talar många vänliga och oppmuntrande ord. Så går det framåt steg för steg. Om vår Peter bara kunde förstå, att Kristusbarnet behöfver lite tid att få julgåfvan i ordning till honom där hemma.

Ändtligen uppnådde han den lilla staden, just som klockan slog åtta. Men nu ser det ut, som om allt hade sammansvurit sig för att hindra honom från att komma hem. Handlanden måste hafva sin silltunna, hans förråd är alldeles slut. Borgmästarinnan väntar på sin mössa, och fogelburen är ju en julklapp och måste stå med på julbordet. Så går det från dörr till dörr. Då ändtligen den stackars Brunte står vid sin krubba och vagnen är körd in i skjulet, är klockan nära nio. Nu kan då formannen ändtligen få gå in. Gardinerna äro nedrullade för fönstren, men ljuset lyser ut genom springorna. Han torkar svetten ur pannan, drar de stora, våta stöflarna af sig och går in. Men hvad är detta? — Midt i rummet står en tänd julgran, i toppen svärfvar en liten ängel, och nedanför i vaggan ligger en lefvande ängel, en liten gosse, svept i lindakläder liksom Kristusbarnet. Och i kammaren innanför ser han sin hustrus kä-

ra ansikte, älskligt och gladt som aldrig förr. Kom, kom, min egen käre vän, och se, hvad Gud har gifvit oss för en julgäfv. Där ligger den starke mannen på knä vid sin hustrus säng, och de tacka Gud tillsammans, och glädjetårar rinna ut för deras kinder. Det är ett offer, som täckes Gud, liksom en gång guld, rökelse och myrra i Betlehems tjäll.

Från tyskan.

Julens glädjeämne.

Julens glädjeämne är Jesusbarnet i Betlehemskrubban, det barn, om hvilket vi sjunga i en af våra sköna julpsalmer: "Vore ej det barnet födt, förtappadt blefve då allt kött, nu frälsning bjuds åt alla." Det barnet var lofvadt af fäderna, bebådadt af profeterna och väntadt af Israel. I tron såg Abraham detta barns dag och var glad, det var Israels hopp och tröst, och det är vår frälsningsklippa. Det barnet är Immanuel, Gud med oss. Det är Guds enfödde Son, Herren af himmelen. I det är Guds löfte besegladt, ty det är det Guds Lamm som borttagit världens synd. I det är lifvet, ty det barnet är den, om hvilken det heter: "Han har frälst oss och kallat oss med en helig kallelse, icke efter våra gärningar, utan efter sitt eget beslut och den nåd, som är oss gifven i Kristus Jesus från eviga tider, men som nu har blifvit uppenbar genom vår Frälsares, Jesu Kristi, uppenbarelse, hvilken har tillintetgjort döden och i ljuset framburit lif och oförgänglighet genom evangelium."

I detta barn ha vi sålunda frälsning från den eviga döden och fördömsen, i det hafva vi lif och salighet, och detta är vårt stora glädjeämne. När vi i tron mottaga detta barn såsom vår salighetshöfding, då fira vi jul rätteligen. Det barnet är Guds stora julgäfv till oss, och med mottagandet af denna gäfv gifver han oss makt att blifva Guds barn. När detta sker, få vi erfara den rätta julfröjden, och då få vi åtnjuta den Guds frid, som öfvergår allt förstånd och som bevarar våra hjärtan och tankar i Jesus Kristus.

J. J.

Är Guds kärlek utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande, som skall varda gifven till hvarje Guds barn?

Om Guds kärlek är i ditt hjärta, skall man veta det i ditt hjärta.

MOLINE PIANON & ORGLAR

Äro till alla delar mera omsorgsfullt byggda än alla andra och hafva således en mera klar och fullig ton samt vara längre. De säljas nu billigt. Kataloger och prislista erhållas gratis genom att tillskrifva

J. PETERSON & CO., - Moline Ill.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor,
Hattar, Herrekliperings-artiklar och
Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

Madison Lumber Co.

Dealers in all kinds of

Building Material

Coal & Wood. Moscow, Idaho

O. C. CARSON Grocerier

Billigaste och bästa platsen att göra
sina uppköp.

MOSCOW, - - - - IDAHO

COLLINS & ORLAND HARDWARE CO.

General

Hardware

Moscow, Idaho

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager & Priserna de billigaste

Troy, Idaho.

PRENUMERERA

nu på vår kyrkas tidningar

Augustana

Augustana Journal

Ungdomsvännen

Adressera:

AUGUSTANA BOOK CONCERN,
ROCK ISLAND, ILL.

Svenskt apotek

Doktorsrecept ifyllas prompt
och omsorgsfullt.

Färger, Oljor, Böcker, Skrifmaterialier och allt, som tillhör en välordnad apotekarerörelse alltid på lager.

C. V. JOHNSON

Troy, Idaho

Det bästa är alltid det billigaste, och det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Endast bästa arbete utföres å

Moscow Steam Laundry

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förlag af tafflor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office. - Moscow, Idaho.

CHILDERS BROS.

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biffläsk, färdkött och fjäderfå.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker samt utrustning för kontor och skolor.
Nya Testamenten, Biblisk Historia,
Katekes m. fl.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Motter, Wheeler Co.

The Leaders

MOSCOW, - - - - IDAHO.

JAP-A-LAC

Wood finish, Floors. Furniture, etc.

The Gem City Hardware Comp., Ltd.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North Idaho. Call and look the stock over

MOSCOW, - - - - IDAHO.